

[Aksel Larsen.]

Poul Hartling, skulle lade være med at fremstille det, som han har fremstillet det i offentligheden — ikke så meget her i salen, men i offentligheden — nemlig sådan, at hele formålet var at sikre en suppleantplads til det grønlandske medlem. Det var jo ikke venstres formål; venstres formål var at sikre sig et mandat, man ikke havde stemmer til. Hvortil så kommer, at hvis det var gået, som man beregnede, skulle der være lodtrækning, og da er det jo ikke så helt sikkert, at det lige netop var blevet den suppleantplads, hr. Knud Hertling skulle have, der var kommet på lodtrækning, eller at man, hvis den var kommet på lodtrækning, havde vundet lodtrækningen. Det kan vi så ellers lade ligge.

Så er der alt det, der har været sagt om budgettet og om offentlige investeringer og neddæmpning af den offentlige aktivitet, og hvor meget må statsbudgettet stige o. s. v.; men det er der jo anledning til at komme med nogle bemærkninger om i forbindelse med den af hr. Niels Westerby foreslåede dagsorden.

Herom må jeg sige, at min indskydelse, da jeg havde læst dagsordensforslaget, var den, at det må folketinget naturligvis stemme ned, dels fordi det er ganske utiladeligt, at folketinget på dette tidspunkt begynder at sige, hvad det vil gøre i tilfælde af, at der sker det og det — jeg tror, det ville få en ubehagelig indvirkning på overenskomstforhandlingerne — dels fordi dagsordensforslaget i sig selv og netop i de tre punkter, som hr. Poul Møller specielt kunne godkende, er noget af det mest vrøvlede, der har været fremsat i det høje ting.

Punkt 1 er, at alle befolkningsgruppers indtægtsfremgang i 1967 må holde trit med produktionsstigningen. Den skal stige i takt med produktionsstigningen, der er ingen, der må stige mindre. Da enhver ved, at det offentlige, staten og kommunerne, må bruge mere, end takten i produktionsstigningen egentlig angiver, kan det jo kun føre til yderligere inflation, for så bliver det samlede forbrug større end produktionsstigningen, og jeg forstod ellers, at det var det, hr. Niels Westerby ville undgå. Han siger ikke, at alle befolkningsgruppers indtægtsfremgang ikke må stige mere; han

siger, den skal holde trit. Så ved jeg ikke, hvordan han ville få den til at holde trit. Han erkender selv, at vi har ingen ordentlig indkomststatistik, vi har ikke haft det, og vi har det ikke, og alligevel vil han have, at folketinget skal sørge for, at vi for alle befolkningsgruppers vedkommende passer på, at indkomststigningen bliver nøjagtig sådan og sådan i år sammenlignet med i fjor og tilsvarende næste år. Hvordan skal det gøres, når vi ikke har den indkomststatistik?

Og så vil han, som det allerede er bemærket af hr. Per Hækkerup, have, at man skal låse den nuværende indkomstfordeling fast, den må ikke røkkes. De, der har det dårligst, må ikke få det bedre. De, der har det godt, skal blive ved at have det lige så godt. Jeg kan ikke forstå, at hr. Niels Westerby overhovedet vil præsentere tinget for sådan et dagsordensforslag, og min første indskydelse var, at det burde stemmes ned. Det kommer vi jo nok ikke til, eftersom hr. Per Hækkerup har stillet et andet dagsordensforslag, som afviser hr. Niels Westerbys dagsordensforslag. Det er naturligvis det samme som at stemme det ned, men det er givet, at kommer hr. Per Hækkerups dagsordensforslag først til afstemning, vil jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for det.

Jeg vil samtidig gentage, hvad jeg har sagt i min tale i formiddags, at det er aldeles urealistisk at forestille sig eller at arbejde for, at den offentlige aktivitet skal neddæmpes, sådan at den absolut kun må have en procentvis stigningstakt, der svarer til produktionsstigningens takt. Det er sådan med alle de opgaver, man pålægger staten og kommunerne, at stigningstakten her må være noget større. Men derfor er det ganske vist også sådan, at hvis vi skulle opfylde det krav, hr. Niels Westerby stiller i første punkt af sin dagsorden, kom vi til at bære ved til inflationens bål, ved at den samlede forbrugsstigning ville blive større, end produktionsstigningen giver reelle muligheder for.

Med disse ord vil jeg anbefale at stemme imod hr. Niels Westerbys dagsordensforslag, hvis det kommer til afstemning, og at stemme for det dagsordensforslag, der er stillet af hr. Per Hækkerup.